

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Csp/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204098
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717204098.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: V. I., C. I.Z. XXX, XXX XX C. I., o zaplatenie sumy 4.472,08 €, s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.369,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.367,47 eur od 2.6.2017 do zaplatenia tak, ako bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. z n. 2Csp/121/2017 - 98 zo dňa 06.03.2018, v tejto časti právoplatný dňa 28.04.2018, a to všetko v splátkach vo výške 94,00 eur mesačne, splatné vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku v časti povolenia splátok, pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietal.

III. Žalobcovi súd priznáva náhradu trov konania v prvom stupni voči žalovanej v rozsahu 43,60 %.

IV. Žalobcovi súd priznáva náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 21.06.2017 domáhal zaplatenia sumy 4.472,08 €, úroku v sume 218,98 €, úroku z omeškania v sume 2,42 €, úroku 13,90% ročne z nezaplatenej istiny 4.472,08 € od 2.6.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 218,98 € od 2.6.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 25.08.2015 Úverovú zmluvu č. 239434, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 5.000 €. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti keď prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 1.6.2017.

2. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 2Csp/121/2017 - 98 zo dňa 06.03.2018 zaviazal žalovanú na úhradu sumy žalobcovi vo výške 3.369,88 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.367,47 eur od 02.06.2017 do zaplatenia a to všetko v splátkach vo výške 50,00 € mesačne, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich. V II. výroku súd žalobu vo zvyšku zamietol a v III. výroku žalobcovi súd priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 43,60%. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2018 okrem zamietajúcej časti, v časti povolenia splátok a výroku o trovách.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie v rozsahu zamietnutej časti a v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach po 50,00 € mesačne, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení jednej z nich. Krajský súd v Trnave rozhodol dňa 16.04.2019 uznesením sp. z n. 9Co/179/2018 - 137, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty na plnenie priznanej pohľadávky vo výroku I., v napadnutej zamietajúcej časti (výrok II.), ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Trnave uzavrel, že záver prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie obligatórnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v nadväznosti na § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov, za neopodstatnený a nedôvodný. Uvedené krajský súd oprel o závery, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná stavba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním žalobcu v časti výroku ohľadne povolenia lehoty na plnenie dlžnej sumy, na základe ktorej súd povolil žalovanej zaplatiť dlh v mesačných splátkach po 50,00 € vždy do 30. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Krajský súd vyslovil záver, že na aplikáciu ustanovenia § 232 ods. 4 C.s.p., ktoré umožňuje súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie ako 3 dni a to aj formou splátok, nemal súd prvej inštancie dostatočne zistený skutkový stav veci, na čo vo svojich odvolacích námietkach poukázal aj odvolateľ. Uviedol, že súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. Súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla. Ďalej súdu odvolací súd vytkol, že z odôvodnenia rozhodnutia vôbec nevyplýva, prečo súd povolil splátky, prečo žalovanej u ktorej neboli zistené jej mesačné príjmy ani príjmy ostatných členov žijúcich v spoločnej domácnosti, ani mesačné výdavky, povolil splátky vo výške 50,00 € mesačne, a teda z rozhodnutia vôbec nevyplýva či a ako mal preukázané tvrdenia žalovanej ohľadom jej sociálnej a rodinnej situácie. Krajský súd ďalej uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnu správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade ust. § 295 C.s.p. doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne v právoplatne neskončenej časti znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť a to s oveľa väčšou námahou ako to bolo pri napadnutom rozsudku. Uznesene krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2019.

4. Predmetom konania zostala: časť výroku I. rozsudku v rozsahu lehoty na plnenie priznanej pohľadávky, istina vo výške 1.104,62 €, úrok vo výške 218,98 €, úrok 13,90% ročne z nezaplatenej istiny 4.472,08 od 02.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 1.104,62 € od 02.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 218,98 € od 02.06.2017 do zaplatenia a trovy konania.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, výzvou na predčasné splatenie úveru, opakovaným upozornením, Obchodnými podmienkami pre úvery občanom, prehľadom splácania, Sadzobníkom poplatkov, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s., písomným vyjadrením žalovanej, písomnými vyjadreniami žalobcu, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2019, potvrdením o výplate dôchodkovej dávky žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobca a žalovaná dňa 25.08.2015 uzavreli úverovú zmluvu č. 239434, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000 € pri fixnej úrokovej sadzbe 13,9 % p.a., RPMN 16,12 % a priemernej hodnote RPMN 15,44 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 96 pravidelných mesačných splátkach vo výške 87,19 €, so splatnosťou v 25. deň kalendárneho mesiaca. Splatnosť úveru bola určená ku dňu 25.08.2023. Podľa zmluvy poplatok za poskytnutie úveru je 150,00 €.

7. Listom zo dňa 01.06.2017 žalobca oznámil žalovanej, že banka rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú jednorázovo uhradiť banke celý dlh vo výške 4.753,48 € s príslušenstvom najneskôr do 11.06.2017.

8. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 02.01.2018 uviedla, že banka jej poskytla úver, avšak nie v požadovanej výške 5.000 €, ale prijala sumu o 150 € menej, ktorú jej strhli na poplatku za úver. Bola v zlej finančnej situácii a úver prestala splácať. V súčasnosti je na materskej dovolenke a poberá 300 € a invalidný dôchodok vo výške 125 €. Na pojednávaní dňa 12.09.2019 žalovaná už predložila potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za rok 2019 (t.č. už poberateľka rodičovského príspevku nie materskej) z ktorého vyplýva, že mesačne poberá sumu 220,70 €. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Senica zo dňa 09.09.2019 mal súd preukázané, že žalovaná poberá invalidný dôchodok vo výške 132,80 €. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si je vedomá svojho dlhu voči žalobcovi, tento však nemôže splatiť naraz, nakoľko je samoživiteľka, má dve maloleté deti a to K., nar. XX.XX.XXXX a Z. nar. XX.XX.XXXX. Starší syn navštevuje strednú školu v R.i, kde cestuje, vznikajú jej výdaje v súvislosti s cestovaním a iné náklady, chodia na výlety, mesačne na maloletého platí 140,00 €. Maloletý má zdravotné problémy, trpí na astmu, musí zakupovať spreje. Otec platí výživné 50,00 € mesačne nepravidelne, je nezamestnaný, takže posiela 10,00 € až 15,00 € mesačne. Maloletý Z. je zatiaľ zdravé dieťa, má výdaje s jeho starostlivosťou, napr. plienky. Jeho otec výživné neplatí, zatiaľ nebolo určené súdom. Býva sama v rodinnom dome spolu s deťmi, kde platí elektrinu 55,00 € mesačne, kúri tuhým palivom, za drevo zaplatí asi 200,00 €, ktoré jej vystačí asi na 3 mesiace. Iný príjem, okrem rodičovského príspevku a invalidného dôchodku nemá. Finančne jej pomáhajú rodičia, ktorí bývajú vo vedľajšom dome. Okrem toho má viacero dlhov, zobrala si viac pôžičiek, tieto by mala splácať vo výške 200,00 €, ale bolo jej umožnené ich splácať po 10,00 €, má dlh na zdravotnej poisťovni vo výške 100,00 €, ktorý zatiaľ nespláca. Žiadala o možnosť splácať dlh v splátkach.

9. Z prehľadu splácania, ktorý predložil súdu žalobca je zrejmé, že žalovaná celkom na splátkach za čas od 25.09.2015 do 27.02.2017 zaplatila 1.482,54 €.

10. Vyjadrením zo dňa 03.06.2019 žalobca namietal priznanie splátok žalovanej vo výške 50,00 € mesačne, čo znamená, že žalovaná bude istinu splácať takmer 7 a pol roka. Ďalej uviedol, že na základe porušenia úverovej zmluvy a úplného zastavenia splácania úveru bola tak žalovaná zo strany súdu „odmenená“ tým, že jej bola priznaná možnosť splácania úver mesačne vo výške mesačnej splátky dokonca (takmer o polovicu) nižšie ako bola splátka dohodnutá v úverovej zmluve (87,19 €). Súd tak svojím rozhodnutím de facto úplne poprel nielen účinky predčasného zosplatnenia úveru, ale aj účel celého súdneho konania. Žalobca má za to, že výška priznanej splátky je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky. Výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobcu a v konečnom dôsledku aj žalovanú neúmerným predlžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania.

11. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, h/, i/, l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, (totožné so znením čl. 3 písm. g) smernice 2008/48)

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, (totožné so znením čl. 3 písm. l) smernice 2008/48)

16. Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

17. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dĺžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Súd opätovne podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere prieskumu. Z opätovne vykonaného dokazovania súd vyvodil právny záver, že žalobe je možné vyhovieť len čiastočne. Tak ako bolo konštatované v predchádzajúcom rozsudku prvostupňového súdu, medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 25.08.2015, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Súd sa zamerlal na splnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 z. z. Zo zmluvy súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.000,- € s fixnou úrokovou sadzbou 13,9%, bez poistenia, poplatok za úver 150,00 € (v zmysle Sadzobníka poplatkov - I. časť s účinnosťou od 01.01.2017 má byť poplatok klientovi vrátený po 18 mesiacoch od poskytnutia úveru za podmienok, že úver je splácaný z osobného účtu a klient nebol nikdy v omeškaní viac ako 5 dní so splátkou alebo poplatkom a zároveň nerealizoval predčasné splatenie časti úveru - čiže nebol nikdy vrátený - vid' čl. 18,19,20), žalovaná sa zaviazala predmetný úver veriteľovi vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 96 mesačných splátkach vo výške splátky 87,19 €. Termín splatnosti bol dohodnutý na 25. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 25.08.2023, výška RPMN 16,12% (RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorázovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v tejto zmluve: výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru), priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom, výpočet súdu: $87,19 \times 96 + 150 = 8.520,24$), odplata 16,9%, úrok z omeškania 5% ročne. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

20. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 11 ods. 1 zakotvuje, že v prípade neuvedenia tam vymedzených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Medzi povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí podľa § 9 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona uvedenie celkovej výšky a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Rozsudkom C-377/14 Súdny dvor vo veci účastníkov J. K.eorg M. Z. R. M. proti FINWAY a.s. súdny dvor vo svojej odpovedi na štvrtú otázku v bodoch 81 - 91 uviedol nasledovné: „Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru obsiahnutý v čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice. 83. Treba pripomenúť, že celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. 84. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa čl. 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s čl. 19 ods. 2 smernice (poznámka súdu - § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z.). 85. Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 (pozn. súdu: § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.) ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. 86. Do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. l) a čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. 87. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. 88. Článok 19 ods. 1 smernice 2008/48 spresňuje, že RPMN, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I tejto smernice (Príloha 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) Táto smernica pritom stanovuje, že základná rovnica, ktorá stanovuje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej

strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Výška čerpania úveru v zmysle časti I prílohy I smernice 2008/48 tak zodpovedá celkovej výške úveru v zmysle čl. 3 písm. l) tejto smernice. 90. .... informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úveru. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku. 91. Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z predmetného rozhodnutia súdneho dvora je zrejmé, že údaj o úvere vo výške 5.000,00 € nezodpovedá resp. nespĺňa požiadavku v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Súd má za to, že v časti označenia celkovej výšky úveru bolo potrebné uviesť sumu 4.850,00 € (5.000,00 - 150,00 poplatok za poskytnutie úveru, ktorý nebol žalovanej vrátený). Suma 4.850,00 € bola skutočne daná k dispozícii spotrebiteľovi, ktorá nesmie byť fiktívne navýšená a uvedená ako údaj o celkovej výške úveru. Súd poukazujúc na vyššie rozhodnutie súdneho dvora má za to, že veriteľ - žalobca nespĺnil podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, čo vedie k záveru, že úver poskytnutý žalovanej sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy.

21. V druhom rade sa súd zameril na ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na predchádzajúci bod, je súd toho názoru, že žalobca neoprávnene zahrnul sumu poplatku za poskytnutie úveru do celkovej výšky úveru, čo nutne vedie k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Súd kontrolným výpočtom prostredníctvom Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN vedenej na stránke www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>> - portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR zistil, že pri zadaní vstupných údajov: dátum pôžičky 25.08.2015, výška úveru 5.000,00 €, pravidelná splátka 87,19%, doba splácania 96 mesiacov, dodatočný náklad 150,00 € bola PRMN vo výške 16,7% a splatená suma (v zmluve ako celková čiastka) vo výške 8.520,24 €. Avšak pri zadaní rovnakých vstupných údajov okrem výšky úveru, ktorú súd nahradil výškou skutočne poskytnutého úveru 4.850,00 € bolo zistené, že RPMN je vo výške 17,17%. Súd je toho názoru, že žalobca sa v neprospech a na škodu spotrebiteľa odchyľil od zákona o spotrebiteľských úveroch v otázke správnosti RPMN, či uviedol spotrebiteľa do omylu. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa pritom postačuje len možnosť, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu. Vstupným údajom vo výpočte je výška skutočne poskytnutého úveru, t.j. 4.850,00 €. Je teda jednoznačné, že žalobca uviedol nesprávnu výšku RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje hodnotu 17,17% a nie 16,12% (rozsudok NS SR 5Sžo/32/2014 zo dňa 25.05.2015). Vyššie uvedené vedie v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

22. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že veriteľ žalovanej úver skutočne poskytol, avšak nie vo výške 5.000 € tak ako je uvedené v zmluve, ale vo výške 4.850 €, pretože sumu 150 € žalobca použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru a táto suma nebola v zmysle Sadzobníka poplatkov žalovanej vrátená, nakoľko nedodržala podmienky tam uvedené. Žalovaná však svoju povinnosť splácať úver porušila a zaplatila žalobcovi len splátky v celkovej výške 1.482,54 € (vypočítané z prehľadu splátok čl. 18). Ide o splátky úveru za obdobie od 25.09.2015 do 27.02.2017. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok žalovanou (nesplácanie úveru riadne a včas), žalobca úver zosplatnil dňa 1.6.2017. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná celkovo uhradila len sumu 1.482,54 €, má súd za to, že nie je možné žalovanú zaviazat' na úhradu zvyšku žalovanej istiny a úrokov z úveru nad rámec rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2Csp/121/2017 - 98.

23. Ako súd už vyššie uviedol, predmetom konania ostala časť lehoty na plnenie priznanej pohľadávky, istina vo výške 1.104,62 €, úrok vo výške 218,98 €, úrok 13,90% ročne z nezaplatených istiny 4.472,08 € od 02.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 1.104,62 € od 02.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 218,98 € od 02.06.2017 do zaplatenia a trovy konania. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, zamietol žalobu v časti istiny vo výške 1.104,62 €, úroku vo výške 218,98 €. Taktiež žalobca nemohol byť

v omeškaní s istinou vo výške 5% zo sumy 1.104,62 € od 02.06.2017 do zaplattenia (nakoľko táto suma mu neprináleží), preto súd žalobu zamietol aj v tejto časti. Taktiež žalobca nemohol byť v omeškaní so zaplattením úrokov z úveru vo výške 5% zo sumy 218,98 € od 02.06.2017 do zaplattenia vzhľadom na bezúročnosť úveru.

24. Súd sa ďalej zaoberal otázkou dôvodnosti nároku v časti úrokov vo výške 13,90% ročne z nezaplattenej istiny 4.472,08 € od 02.06.2017 do zaplattenia, čiže v časti uplatneného zmluvného úroku z nesplattenej istiny po vyhlásení splatnosti úveru. Súd je toho názoru, že žaloba je v tejto časti nedôvodná a súd aj v tejto časti žalobu zamietol. Z ustanovenia § 503 ods. 1 ObZ vyplýva, že záväzok dlžníka platiť zmluvne dohodnuté úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ktorého koniec je zavŕšený tzv. splatnosťou úveru. Veriteľ má právo zo zákonom stanovených dôvodov, napr. v prípade riadneho a včasného nesplácania úveru splatnosť posunúť (skratiť). Zo žiadneho zákonného ustanovenia ďalej nevyplýva povinnosť dlžníka platiť bližšie neurčenú dobu zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania. Od každého veriteľa konajúceho s odbornou starostlivosťou sa pritom očakáva, že cenu za úverovú službu zjednáva na úverové obdobie na dobu trvania úverovej služby do splatnosti pohľadávky. Je tomu tak preto, že zmluvne dohodnuté úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu pre veriteľa, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov dlžníkovi v zmysle ceny obetovania príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu s istinou v rámci splátky úveru. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa však istina už ďalej zmluvne neúročí. Veriteľ sa preto nemôže dostať do výhodnejšieho postavenia, ako keby dlžník úver riadne a včas splácal. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, kedy veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplattnenia úveru, čo konštatoval aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 12.05.2014 sp. zn. 1Co/160/2013, alebo v rozsudku zo dňa 30.05.2012 sp. zn. 1Co/30/2012, či Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 26.03.2015, sp. zn. 9Co/138/2015 a tiež Najvyšší súd SR v rozhodnutí R 59/1998. V prípade mimoriadneho zosplattnenia úveru je to veriteľ kto navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Preto ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by sa veriteľ dostal do neprimerane zvýhodneného postavenia, v ktorom by ďalej inkasoval zmluvné úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo, a naopak spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Jednorazovým zosplattnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru. Následne prvým dňom omeškania spotrebiteľa žalobcovi nevzniká právo na zaplattenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba nároky z porušenia práva, napr. právo na zaplattenie úrokov z omeškania, keďže veriteľ po lehote splatnosti peňažné prostriedky už ďalej neposkytuje, čo konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 14Co/8/2017 - 82 zo dňa - 12.09.2017, v rozsudku sp. zn. 13Co/7/2017 zo dňa 27.03.2018 a tiež v rozsudku sp. zn. 17Co/347/2017 - 94 zo dňa 08.03.2018. Zmluvne dohodnuté úroky preto nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania, ktoré majú sankčný charakter za omeškanie s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany dlžníka.

25. Podľa § 232 ods. 3,4 z. č. 160/2015 Z.z., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(4) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

26. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe je pri úvahách o určení lehoty na plnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať vždy z okolností konkrétneho prípadu. Súd sa stotožňuje s argumentom žalobcu, ktorý vychádza z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/61/2018 zo dňa 28.06.2018, že treba prihliadať na samotný uplatnený nárok, výšku priznaného plnenia, doterajšiu platobnú (ne)schopnosť žalovanej v konaní, ako aj na snahu o plnenie záväzku žalovanou. Ďalej je potrebné zohľadniť osobné a majetkové pomery oboch sporových strán, ako aj dobu, po ktorej by umožnením a povolením splátok došlo k zaplatteniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníkov na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške

splátok a podmienkach ich zročnosti), ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Súd musí teda v prípade rozhodovania lehoty na plnenie túto určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Žalovaná vo svojom podaní a taktiež na pojednávaní nepopierala záväzok voči žalobcovi. Žiadala, aby jej súd povolil splácať dlh v splátkach. Uviedla, že je na rodičovskej dovolenke s príspevkom vo výške 220,70 € (čl. 162), súčasne poberá invalidný dôchodok vo výške 132,80 € (čl. 163). K svojej rodinnej situácii uviedla, že je samoživiteľka, sama zabezpečuje starostlivosť o dve deti, na staršie dieťa platí otec teraz výživné vo výške 10,00 € - 15,00 €, na druhé dieťa naplatí. K jej výdavkom patrí výdavok za elektrinu 55,00 € mesačne, drevo 200,00 € na tri mesiace, náklady na staršie dieťa vo výške 140,00 €. Taktiež uviedla, že má nedoplatky na pôžičkách vo výške 200,00 €, mesačne spláca po 10,00 €. Dlh voči zdravotnej poisťovni vo výške 100,00 € zatiaľ nespláca. Žalobca sa vyslovene nevyjadril, že súhlasí so splátkami, len namietal ich výšku, ktorá by nemala byť nižšia ako splátka uvedená v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaná svoj dlh nepopiera. Žalobca má nepochybne právo, aby jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a samotné rozhodovanie súdu by malo viesť a motivovať dlžníkov k plneniu si zmeškaných povinností. Opak by bol v rozpore so zásadou spravodlivej ochrany porušených práv. Súd je toho názoru, že explicitný výklad ust. § 232 ods. 3 (veta druhá) C.s.p. umožňuje súdu, aby rozhodol o splnení finančnej povinnosti uloženej súdom aj v splátkach. Dlhšia lehota, o ktorej zákon hovorí, nemusí byť nutne ohraničená konkrétnym dátumom, ku ktorému je nevyhnutné finančnú povinnosť plniť. Pri zohľadnení výšky dlhu a majetkové a sociálne pomery žalovanej a pomery žalobcu, je súd toho názoru, že jednorazové plnenie dlhu voči žalobcovi by bolo pre žalovanú likvidačné, finančná situácia žalovanej tiež neumožňuje, aby zaplatila žalobcovi dlh v predĺženej lehote napr. do 90 dní. Preto súd žalovanej povolil splácať dlh v splátkach, avšak vo vyššej splátke, než aká bolo dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere a súčasne je tiež dodržaná stála rozhodovacia prax, podľa ktorej by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla. Na podporu záveru o takto povolenej výhode žalovanej súd poukazuje na zverejnený zisk a tržby žalobcu za rok 2018 (žalobca zvýšil zisk o 47% na 22,01 mil. € a tržby mu narástli o 14% na 110,3 mil. €, zdroj: www.finstat.sk) a má za to, že ak žalovaná zaplatí svoj dlh v splátkach, tak ako určil súd, hospodárenie žalobcu tým neutrpí. Navyše, ak žalovaná nezaplatí čo len jednu splátku, stane sa splatným celý dlh a žalobca ho bude môcť exekučne vymáhať. Súd dal teda žalovanej poslednú šancu na zaplatenie dlhu v splátkach - takéto splnenie dlhu žalovanou pomôže pri jej riadnom plnení vyhnúť sa exekučnému konaniu a žalobcu neprimerane nezaťažá.

27. O trovách konania v prvom stupni rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu jeho čistého úspechu 43,60 % (úspech žalobcu 71,80% - neúspech 28,20%). Súčasne je povinný podľa § 396 ods. 1 C.s.p. rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v celom rozsahu v odvolacom konaní úspešný, priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

28. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci,

pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.